

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

28 JUNI 1996

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Eddy Schuermans c.s. –

**houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling
in de Vlaamse Gemeenschap**

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heer Fred Dielens –

**houdende regeling van de erkenning van instellingen
die schuldbemiddeling verrichten**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin
uitgebracht door de heer Guy Swennen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Trees Merckx-Van Goey.

Vaste leden : mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Marc Olivier, Bart Vandendriessche ;

mevrouw Yolande Avontroodt, mevrouw Patricia Ceysens, de heer Etienne De Groot ;

de heer Peter De Ridder, mevrouw Kathy Lindekens, de heer Guy Swennen ;

de heren Wilfried Aers, Felix Strackx ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel.

Plaatsvervangers :

de heren Leo Cannaerts, Johan De Roo, mevrouw Veerle Heeren, de heer Hugo Marsoul, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heren Fred Dielens, Johnny Goos, André Van Nieuwkerke ;

de heren Jan Caubergs, Karim Van Overmeire ;

de heer Herman Lauwers ;

de heer Jos Stassen.

Zie :

73 (BZ 1995)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

Zie ook :

131 (1995-1996)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

DAMES EN HEREN,

Ingevolge artikel 20, punt 2 van het Reglement worden het voorstel van de heer Eddy Schuermans c.s. houdende regeling tot erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling in de Vlaamse Gemeenschap (Stuk 73 (BZ 1995) - Nr. 1) en het voorstel van decreet van de heer Fred Dielens houdende regeling van de erkenning van instellingen die schuldbemiddeling verrichten (Stuk 131 (1995-1996) - Nr. 1) samen behandeld. De commissie behandelde de voorstellen van decreet op 2 mei en 26 en 27 juni 1996.

1. Toelichting

a) Voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans

Overmatige schuldenlast is een moeilijk kwantificeerbaar probleem. Recente gegevens van de negatieve Verbruikerskrediet Centrale (VKC) van de Nationale Bank spreken van ruim 300.000 dossiers over problemen bij het nakomen van financiële engagements. Er is sprake van 450 à 470.000 dossiers inzake achterstallen ten aanzien van nutsbedrijven en -diensten met negatieve effecten van schuldoverlast. Zijn de kwantitatieve aspecten niet helemaal duidelijk, de gevolgen op psychisch, sociaal, familiaal en economisch vlak zijn dat des te meer.

Er is geen duidelijk zicht op de doelgroep. Er wordt nogal eens gezegd dat een derde van de mensen met schuldoverlast uit bestaansminimumtrekkers bestaat, een derde uit werklozen, en een derde uit salaristrekkenden van alle inkomenscategorieën.

Schuldoverlast bestaat vaak uit een combinatie van schulden. Daarom wordt op federaal niveau aan een regeling voor collectieve schuldbemiddeling gewerkt, waar ook andere schulden dan die ten gevolge van consumentenkrediet zouden vallen.

De wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet bevat zowel een preventief als een curatief aspect. De reglementering van de reclame heeft tot doel de gebruiker beter te informeren, de regeling van kredietverlening beoogt de consument te beschermen. Het curatieve deel van de wet voorziet o.m. in een regeling voor schuldbemiddeling. Schuldbemiddeling is in principe verboden behalve als ze verricht wordt door personen die daartoe ambtshalve geroepen zijn (advocaten, ministeriële ambtenaren of gerechtelijke mandatarissen) of door overheidsinstellingen of particuliere instellingen die daartoe door de gemeenschappen erkend zijn. Precies dat punt wil dit voorstel van decreet invullen.

Het Waalse Gewest heeft al in 1994 een decreet goedgekeurd dat de erkenning van instellingen voor schuldbemiddeling regelt. In toepassing van het decreet werd besloten tot de ondersteuning van initiatieven inzake schuldbemiddeling via de OCMW's in vijf grote agglomeraties.

Het voorstel van decreet bepaalt een vergelijkbare regeling. De indiener overloopt en citeert de artikelen.

Bij artikel 2 wijst de indiener erop dat de schuldbemiddeling duidelijk gesitueerd wordt in uitvoering van de wet op het consumentenkrediet. In de mate dat het federale niveau zou besluiten de schuldbemiddeling uit te breiden tot de collectieve schuldbemiddeling, zal dus ook het voorwerp van dit voorstel automatisch uitgebreid worden.

De instellingen die voor erkenning in aanmerking komen, moeten aan bepaalde kwalitatieve eisen beantwoorden, b.v. inzake opleiding of beroepservaring van de medewerkers.

Particuliere instellingen kunnen ook erkend worden, als zij zijn opgericht in de vorm van een v.z.w. en in hun statuten de bijstand aan personen als doel hebben ingeschreven. Uit ervaring is al voldoende gebleken dat schuldbemiddeling door instellingen op commerciële basis nefast is.

De kosten voor schuldbemiddeling kunnen vergoed worden. Ook de federale wet hield rekening met een mogelijke aanrekening van de kosten. Er moet wel een onderscheid gemaakt worden tussen drie soorten bemiddelaars : particuliere instellingen, OCMW's en overheidsinstellingen andere dan OCMW's. Particuliere instellingen kunnen kostenvergoeding vragen op een gecontroleerde en door de Vlaamse regering bepaalde wijze.

Vanzelfsprekend moet ook de onafhankelijkheid van de bemiddelende instantie verzekerd zijn.

b) Voorstel van decreet van de heer Fred Dielens

De indiener beperkt zich in zijn toelichting tot de verschillen met het eerste voorstel van decreet.

Dit voorstel wil de OCMW's als schuldbemiddelaars naar voor schuiven omdat ze nu al aan een vorm van budgetbegeleiding voor gezinnen doen. Het voorstel wil de particuliere instellingen niet uitsluiten : zij moeten wel een overeenkomst sluiten met het OCMW van de gemeente waar ze gevestigd zijn. De OCMW's moeten immers kennis hebben van de gevallen van schuldoverlast. (28 percent van de mensen die bij OCMW's aankloppen hebben schuldbproblemen.) Bovendien moet vermeden worden dat te veel particuliere instellingen gaan leven van de miserie van anderen.

Een ander verschilpunt is de kostenvergoeding. De indiener heeft er alsdusdanig geen bezwaar tegen dat de regering maximumtarieven opstelt, maar van een consument in nood mag men niet vragen dat hij zijn schuld nog eens verzwaaert door kosten voor de schuldbemiddeling. Tarieven kunnen toegepast worden van geval tot geval.

Wat de voorwaarden voor erkenning betreft, loopt dit voorstel van decreet grotendeels gelijk met het eerste. Daarom stelt de indiener voor om samen met de indiener van het andere voorstel van decreet tot een gemeenschappelijk voorstel van decreet te komen.

2. Algemene bespreking

Met voorliggende voorstellen van decreet wordt er recht gedaan aan de vormen van schuldbemiddeling die in Vlaanderen al bestaan, oordeelt minister Luc Martens. In het Waalse landsgedeelte werd een dergelijke regeling trouwens al goedgekeurd. Het is van essentieel belang dat zowel OCMW's als centra voor algemeen welzijnswerk onder gelijke voorwaarden aan schuldbemiddeling kunnen doen. Vanzelfsprekend moet voldoende deskundigheid gewaarborgd worden.

De minister heeft het juridisch advies van de administratie ingewonnen en het getoetst aan de uitgangspunten van de Vlaamse Intersectoriële Commissie Armoedebestrijding. Men heeft kunnen vaststellen dat het voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans een goede basis voor een regeling kan zijn. Verschillende elementen van het voorstel van

decreet van de heer Fred Dielens zijn nuttig en kunnen mee opgenomen worden. De minister heeft in die zin aan beide indieners een aantal suggesties gedaan voor wijzigingen via amendering.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Het voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s., dat eerst werd ingediend, wordt als basis voor de bespreking gebruikt. De heren Eddy Schuermans, Fred Dielens en Bart Vandendriessche zijn overeengekomen om via amendementen tot een globale tekst te komen die ieders instemming zou kunnen wegdragen.

Artikel 1

Bij dit artikel zijn geen opmerkingen.

Artikel 1 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 2

Bij artikel 2 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (Stuk 73 (1995-1996) – Nr. 2) dat artikel 2 vervangt. De inhoud van artikel 2 wordt eigenlijk niet gewijzigd. Er wordt nu voor de omschrijving van schuldbemiddeling verwezen naar de basiswetgeving, nl. de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet.

De minister merkt op dat het inhoudelijk correcter en duidelijker is om het woord "doen" op de tweede regel te verplaatsen naar het einde van de zin. De commissie beslist deze technische correctie uit te voeren.

Een indiener wijst erop dat op federaal niveau een wet in de maak is dat schuldbemiddeling ruimer definieert dan consumentenkrediet. Een lid vraagt of de bepaling in het amendement dan geen moeilijkheden zal opleveren als de federale wetgeving gewijzigd is. Een andere indiener ontkent dat. In het federale ontwerp van wet dat nu voor advies aan de Raad van State voorligt, wordt ook verwezen naar dezelfde basiswetgeving. De minister zegt ook dat als de federale wetgeving gewijzigd wordt, de bepaling in dit amendement impliciet ook gewijzigd wordt.

Het amendement op artikel 2 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 3

Bij artikel 3 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat artikel 3 schrapt. Een indiener verduidelijkt dat de bepalingen van artikel 3 overbodig zijn, want ze zijn opgenomen in de wet op het consumentenkrediet.

Het amendement op artikel 3 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen. Artikel 3 vervalt dus.

Artikel 4

Bij artikel 4 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat een derde lid toevoegt dat luidt als volgt : "Het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van elke gemeente

waar een instelling voor schuldbemiddeling erkend is, wordt door de Vlaamse regering van deze erkenning en de hernieuwing ervan in kennis gesteld."

Een indiener verduidelijkt dat het OCMW een belangrijke rol vervult in de bijstand aan personen. Een verder amendement op artikel 9 bepaalt dat de procedurekosten aangerekend kunnen worden aan de schuldenaar. Als een schuldenaar met een inkomen beneden het bestaansminimum bij het OCMW aanklopt om die procedurekosten te recuperen, is het niet meer dan logisch dat het OCMW op voorhand weet welke instellingen voor schuldbemiddeling op het grondgebied van de gemeente erkend zijn. De indieners vragen dat de Vlaamse regering dat aan de OCMW's zou meedelen.

De minister heeft in principe geen probleem met de terugkoppeling naar het OCMW, maar is geen voorstander van de centralistische formule waarbij de bekendmaking van de erkenning via de Vlaamse regering gebeurt. Men zou het ook kunnen omkeren : wie een erkenning vraagt, moet zich bekend maken bij het OCMW.

Een lid deelt de mening van de minister. Is een publikatie van de erkende instellingen in het Belgisch Staatsblad niet voldoende ?

Een indiener repliceert dat het amendement een compromis is. In het voorstel van decreet van de heer Fred Dielens werd een grotere rol voorbehouden voor het OCMW. De privé-instellingen moesten volgens dat voorstel van decreet een overeenkomst sluiten met het OCMW van hun gemeente. De indiener heeft die 'ondergeschiktheid' laten varen.

De minister merkt op dat de erkenning van een instelling voor een OCMW relevant wordt op het ogenblik dat de schuldenaar een tussenkomst van het OCMW vraagt. Klopt de schuldenaar niet aan bij het OCMW, dan is de schuldbemiddeling enkel een zaak tussen klant en schuldbemiddelaar. De minister meent dat publikatie van de erkende instellingen in het Belgisch Staatsblad dus kan volstaan.

Dezelfde indiener meent dat die werkwijze meer werk zal genereren voor de centrale administratie. Telkens als een schuldenaar aanklopt bij het OCMW, zal er een telefoontje naar Brussel gepleegd worden.

Als de erkennings- en hernieuwingsprocedure aan de Vlaamse regering overgelaten wordt, kan dan de bekendmaking ook niet aan de regering overgelaten worden, oppert een lid.

Bovendien kan een klant zich ook wenden tot een instelling die buiten zijn eigen gemeente ligt. In dat geval schiet het amendement tekort in zijn opzet, meent een ander lid.

Het amendement wordt ingetrokken.

Er wordt een nieuw amendement op artikel 4 ingediend door de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (Stuk 73 (1995-1996) - Nr. 3). Het amendement voegt in artikel 4 op de tweede regel na de woorden "en de hernieuwing ervan" de woorden "en voor de bekendmaking van beide" toe.

Het tweede amendement op artikel 4 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 4 wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Artikel 5

Bij artikel 5 zijn er geen opmerkingen.

Artikel 5 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 6

Bij artikel 6 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (Stuk 73 (1995-1996) – Nr. 2) dat artikel 6 schrapt. Het artikel is overbodig, omdat het een algemeen geldende regel bevestigt.

Een lid merkt op dat het om meer dan een algemeen geldende regel gaat. De erkenning wordt toegekend op basis van een bepaalde procedure. Burgerlijke overdracht is louter een contract tussen twee instanties. De erkenning is dus niet voor overdracht vatbaar.

Het amendement op artikel 6 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen. Artikel 6 vervalt dus.

Artikel 7

Bij artikel 7 zijn er geen opmerkingen.

Artikel 7 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 8

Bij artikel 8 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat artikel 8 vervangt door wat volgt : "Onverminderd de bepalingen van artikel 7, komen voor erkenning in aanmerking : 1. de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, 2. de door de Vlaamse regering erkende instellingen voor algemeen welzijnswerk.". Twee soorten instellingen komen dus voor schuldbemiddeling in aanmerking.

Volgens de minister had de regering de polyvalente centra vooropgesteld. De minister ziet in dat ook andere centra voor algemeen welzijnswerk (CAW), bijvoorbeeld de ingebouwde CAW, aan schuldbemiddeling kunnen doen.

Los van de erkenning van een instelling wil de minister onderstrepen dat een CAW niet als bemiddelaar kan optreden als datzelfde centrum schuldeiser is. De commissieleden beamen dat.

Een lid vraagt zich af waarom niet alleen de OCMW's als bemiddelende instelling erkend worden. Uniformisering is in dat verband belangrijk. Een ander lid repliceert dat de CAW al in de praktijk aan schuldbemiddeling doen. Een indiener meent dat ook de privé-sector de kans moet hebben tot schuldbemiddeling. Bovendien verkiest een cliënt soms de grotere beslotenheid van een privé-instelling en is een OCMW voor veel personen nog stigmatiserend.

Er moet vanzelfsprekend ingegaan worden tegen die stigmatisering, reageert de minister. Maar de minister wijst er ook op dat mensen met een schuldprobleem vaak gevat zijn door een kluwen van problemen, b.v. ook van relationele en psycho-sociale aard. Vaak komen schuldproblemen tot uiting tijdens de begeleiding van andere problemen. In die zin is één ankerplaats voor de begeleiding belangrijk.

Een lid merkt ten slotte op dat het om reeds erkende CAW gaat. In die zin wordt zeker geen wildgroei van initiatieven in de hand gewerkt.

Het amendement op artikel 8 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 9

Bij artikel 9 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat artikel 9 vervangt door wat volgt : "In de door de Vlaamse regering te bepalen gevallen kunnen de aan de schuldbemiddelingsprocedure verbonden kosten worden aangerekend aan de schuldenaar. De Vlaamse regering bepaalt aan welke categorieën schuldenaars deze kosten kunnen worden aangerekend, onder welke voorwaarden en voor welk maximumbedrag. De bemiddeling als zodanig is kosteloos."

Het principe van de kosteloosheid van de bemiddeling wordt dus bevestigd.

De minister wil erop wijzen dat er dus kosten zullen zijn voor de instellingen voor schuldbemiddeling. De Vlaamse regering zal dit moeten definiëren. In Wallonië genereren een 60-tal centra ongeveer 33 mio kosten voor schuldbemiddeling, die door het Waalse Gewest gedragen worden. Het gaat dus om ongeveer 500.000 frank per centrum. In Vlaanderen zal de Vlaamse Gemeenschap dit niet dragen. Dat betekent dat dit naar de OCMW's zou kunnen worden toegeschoven.

Een indiener repliceert dat de OCMW's vaak nu al die kost dragen.

Het amendement op artikel 9 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 10

Bij artikel 10 zijn geen opmerkingen.

Artikel 10 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Artikel 11

Bij artikel 11 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat artikel 11 schrapt. Dat vloeit voort uit het amendement op artikel 9.

Het amendement op artikel 11 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen. Artikel 11 vervalt dus.

Artikel 12

Bij artikel 12 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat artikel 12 schrapt. Dat vloeit voort uit het amendement op artikel 9.

Het amendement op artikel 12 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen. Artikel 12 vervalt dus.

Artikel 13

Bij artikel 13 is er een amendement van de heren Eddy Schuermans, Bart Vandendriessche en Fred Dielens (ibidem) dat een punt 7° toevoegt dat luidt als volgt : "7° de modelovereenkomst inzake schuldbemiddeling opgemaakt door de Vlaamse regering gebruiken."

Deze bijkomende verplichting is een extra garantie voor de klant dat misbruiken voorkomen worden.

Het amendement op artikel 13 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Het aldus geamendeerde artikel 13 wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Artikel 14

Bij artikel 14 zijn geen opmerkingen.

Artikel 14 wordt met dezelfde stemuitslag aangenomen.

Artikel 15

Bij artikel 15 is er een amendement van de Vlaamse regering (Stuk 73 (1995-1996) - Nr. 3) dat artikel 15 vervangt door wat volgt : "Dit decreet treedt in werking op de door de Vlaamse regering vast te stellen datum.". Deze formulering biedt het voordeel dat het decreet in werking kan treden op de datum van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering.

Een lid vraagt wanneer dat uitvoeringsbesluit uitgevaardigd zal worden. De minister antwoordt dat dit nog voor het jaareinde 1996 zal zijn.

Het amendement op artikel 15 wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

Door het schrappen van de artikelen 3, 6, 11 en 12 wijzigt de nummering van de artikelen.

4. Eindstemming

Het voorstel van decreet van de heer Eddy Schuermans c.s. zoals geamendeerd wordt eenparig met 10 stemmen aangenomen.

De verslaggever,

Guy SWENNEN

De voorzitter,

Trees MERCKX-VAN GOEY

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Dit decreet regelt de erkenning van instellingen die aan schuldbemiddeling, zoals bepaald in artikel 1, 13° van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet, doen.

Artikel 3

De Vlaamse regering stelt de procedure vast voor de aanvraag tot erkenning en de hernieuwing ervan en voor de bekendmaking van beide. Tevens voorziet zij in een beroepsprocedure.

Indien de aanvragende instelling erom verzoekt, moet zij worden gehoord.

Artikel 4

De erkenning van de instellingen voor schuldbemiddeling wordt initieel toegekend voor een periode van drie jaar en is daarna hernieuwbaar voor periodes van zes jaar.

Artikel 5

Komen enkel voor erkenning in aanmerking, die instellingen die behoefte van de schuldbemiddeling tegelijkertijd :

1° een maatschappelijk werker ter beschikking hebben, die ter zake een gespecialiseerde opleiding van ten minste zestig uren heeft gevolgd of daaromtrent een nuttige beroepservaring van ten minste drie jaar kan voorleggen ;

2° het bewijs leveren dat ze een doctor of licentiaat in de rechten met bovenvermelde opleiding of beroepservaring tewerk stellen, dan wel een overeenkomst hebben gesloten hetzij met een doctor of licentiaat in de rechten die aan minstens één van die voorwaarden voldoet, hetzij met een orde van advocaten bij een balie.

De Vlaamse regering bepaalt de inhoud van de voormelde gespecialiseerde opleiding.

Artikel 6

Onverminderd de bepalingen van artikel 5, komen voor erkenning in aanmerking :

1° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn ;

2° de door de Vlaamse regering erkende instellingen voor algemeen welzijnswerk.

Artikel 7

In de door de Vlaamse regering te bepalen gevallen kunnen de aan de schuldbemiddelingsprocedure verbonden kosten worden aangerekend aan de schuldenaar. De Vlaamse regering bepaalt aan welke categorieën schuldenaars deze kos-

ten kunnen worden aangerekend, onder welke voorwaarden en voor welk maximumbedrag. De bemiddeling als zodanig is kosteloos.

Artikel 8

De erkenning kan, niettegenstaande aan de hierboven in de artikelen 5, 6 en 7 genoemde voorwaarden is voldaan, door de Vlaamse regering worden geweigerd aan die instellingen :

1° in hoofde waarvan wordt vastgesteld dat zij, of een van hun organen, gemachtigden of aangestelden, blijf geven van een gebrek aan eerbaarheid of onbaatzuchtigheid ;

2° binnen dewelke de functies van voorzitter, bestuurder, directeur of gemachtigde zijn toevertrouwd aan personen aan wie de burgerrechten en de politieke rechten zijn ontnomen ;

3° binnen dewelke de functies van voorzitter, bestuurder, directeur of gemachtigde zijn toevertrouwd aan een niet in ere hersteld persoon die veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, zelfs met uitstel, van minstens één maand, voor een overtreding bedoeld in het koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken ;

4° binnen dewelke de functies van voorzitter, bestuurder, directeur of gemachtigde zijn toevertrouwd aan een persoon die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing van de erkenning, aansprakelijk gesteld zijn voor de verbintenissen of schulden van een gefailleerde vennootschap, bij toepassing van de artikelen 35, 6° ; 63ter ; 123, tweede lid, 7°, of 133bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen ;

5° die onvoldoende zelfstandig blijken te staan ten overstaan van personen of instellingen die een activiteit van kredietgever of kredietbemiddelaar uitoefenen in de zin van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet.

Artikel 9

De erkende instellingen moeten, gebeurlijk om erkend te blijven of opnieuw erkend te worden, de volgende verplichtingen naleven :

1° in hun briefwisseling en op hun officiële stukken melding maken van hun erkenning als schuldbemiddelaar, met aanduiding van het erkenningsnummer ;

2° de Vlaamse regering onverwijld in kennis stellen van elke wijziging aangebracht aan de statuten en van benoemingen van bestuurders ;

3° de Vlaamse regering onverwijld inlichten over de stopzetting van de schuldbemiddelingsactiviteit ; bij definitieve stopzetting van de activiteit wordt de erkenning ambtshalve geschrapt ;

4° de Vlaamse regering onverwijld op de hoogte brengen in alle gevallen waarin ze niet meer voldoen aan de bij dit decreet vastgestelde erkenningsvoorwaarden ;

5° in de loop van het eerste trimester dat volgt op het einde van elke boekjaar, een jaarverslag overmaken aan de Vlaamse regering ;

6° zich onderwerpen aan het toezicht van de door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren en beambten.

7° de modelovereenkomst inzake schuldbemiddeling opge-
maakt door de Vlaamse regering gebruiken.

Artikel 10

De erkenning kan door de Vlaamse regering onverwijld en met onmiddellijke ingang worden ingetrokken of geschorst voor de termijn die hij bepaalt, indien de bepalingen van dit decreet niet worden nageleefd.

Artikel 11

Dit decreet treedt in werking op de door de Vlaamse regering vast te stellen datum.
